

JH. DE BRANDING

In 1950 werd te Oostende een eerste jh. geopend door de Vlaamse jh-centrale. Wegens het toenemende internationale trekkersverkeer was het noodzakelijk geworden, dat een belangrijk knooppunt als Oostende beschikte over de mogelijkheid om jonge mensen een veilig en goedkoop onderdak te bieden. Een gebouw, voormalig hotel, gelegen in de Raversijdestraat te Mariakerke werd gehuurd. Uitgerust met 120 bedden, die dicht tegen mekaar in kleine kamertjes opgesteld waren, bleek alras dat in de toom maanden de jh. de trekkersstroom

niet slikken kon. Beter dan woorden, toont een kleine statistiek aan in welke mate het aantal overnachtingen steeg:

in 1950:	3 596 overnachtingen
in 1951:	5 658 overnachtingen
in 1952:	6 664 overnachtingen
in 1953:	6 666 overnachtingen
in 1954:	6 774 overnachtingen
in 1955:	9 644 overnachtingen
in 1956:	10 429 overnachtingen
in 1957:	11 185 overnachtingen
in 1958:	15 552 overnachtingen
in 1959:	14 341 overnachtingen
in 1960:	14 908 overnachtingen
in 1961:	13 089 overnachtingen
in 1962:	12 592 overnachtingen

in 1963: 11 898 overnachtingen
in 1964: 14 114 overnachtingen
in 1965: 15 865 overnachtingen

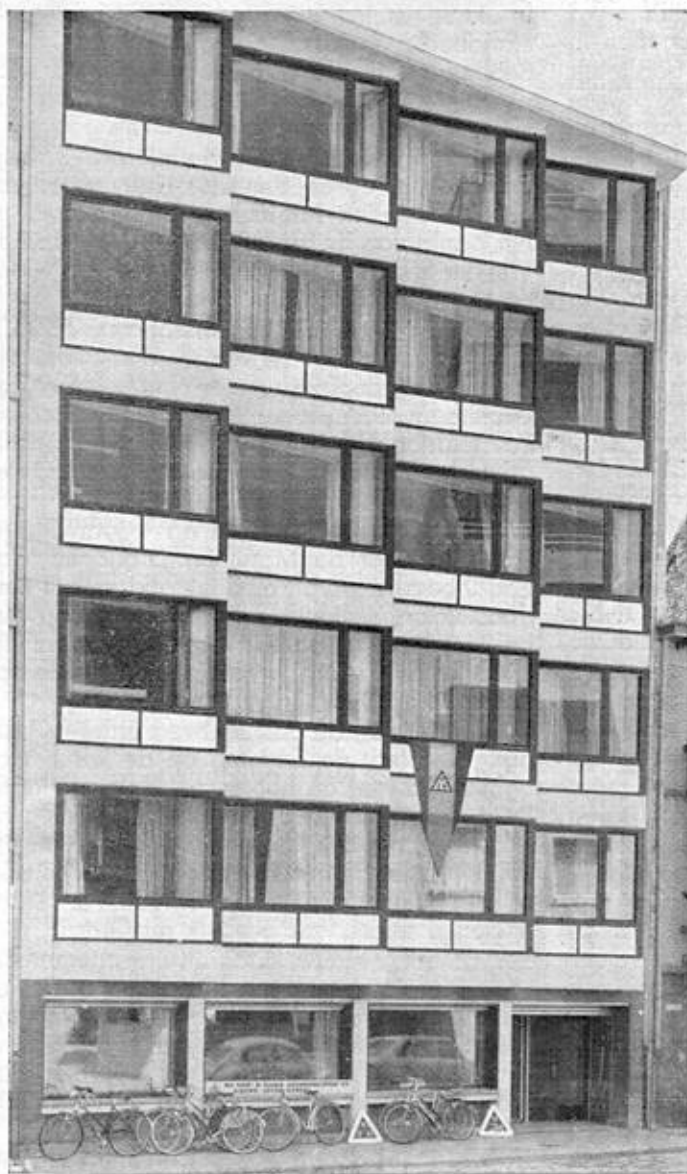
Met 15 000 overnachtingen per jaar had de jh. haar maximum rendement bereikt! Het gebouw kraakte in zijn voegen, en de vloeren bogen door onder het gewicht van trekkers en rugzakken. Tijdens de zomermaanden moesten telkens meerdere duizenden aanmeldingen aigezegd worden wegens plaatsgebrek, en bovendien sliepen elke nacht ettelijke trekkers op noodlagers. De jh-vader stond dikwijls voor zware problemen: wanneer om 16 u. de jh. geopend werd, liep ze al vol, en 's avonds bracht de nachtboot van Dover steeds nog wel enkele late gasten mee, die men toch onmogelijk op straat kon laten staan!

Tijdens de wintermaanden kon het rendement niet opgedreven worden omdat het vereiste moderne comfort ontbrak. Er was geen centrale verwarming, en het enige dagverblijf bood niet veel ruimte, zodat groepen niet geneigd waren kongressen of vergaderingen in de jh. te beleggen.

Nieuwbouw drong zich dus wel op. Aanvankelijk hoopte de Vlaamse jh-centrale met de hulp van het Stadsbestuur een geschikte grond te verwerven, dicht bij het centrum van de stad, waar een jh. Oostende waardig zou kunnen opgetrokken worden. Maar na menigvuldige onderhandelingen, niet alleen met het Stadsbestuur zelf, maar ook met partikulieren, moest deze hoop allengs opgegeven worden. De grond aan zee kost peperduur, en een jh. is natuurlijk geen erg winstgevend objekt!

Toen in 1963 zich de gelegenheid voordeed het in gebruik zijnde gebouw tamelijk voordelig aan te kopen, stond het VJH-bestuur voor een moeilijke beslissing. Na veel wikken en wegen, werd tenslotte de knoop doorgehakt en besloten tot de koop over te gaan, echter met het inzicht het gebouw te slopen, en zo vlug mogelijk met nieuwbouw te beginnen.

Reeds in 1964 werd contact opgenomen met de Oostendse architecten R. Meyer en J. De Vos, die aanstonds grote belangstelling voor het nieuwe projekt betoonden. Na een bezoek aan enkele moderne jh-en in binnen- en buitenland, vatten zij de arbeid aan en konden weldra de plannen voorleggen. Die werden aangenomen en na de vakantie van

de voorgevel van de nieuwe jh...

foto G. Colens

1965 konden de werkzaamheden beginnen.

De eerste fase bestond natuurlijk in het slopen van het oude gebouw. Al die tijd echter moesten de trekkers in Oostende toch ergens onderdak vinden. Gelukkig kon VJH. gedurende gans de bouwperiode beschikken over een huis dat onteigend was met het oog op het doortrekken van de autostrade, en dat vlak in de buurt van de Raversijdestraat gelegen was. Hier werd de nood-jh. zo goed en zo kwaad mogelijk ingericht. Voor de jh-ouders was dat een bijzonder moeilijke periode, want de drukte nam natuurlijk niet af! Gedurende het jaar 1966 werden niet minder dan 14 944 trekkers geherbergd in het noodgebouw! De werken vorderden echter bijzonder goed en reeds op 23 oktober 1966 werd overgegaan tot de plechtige onthulling van een gedenksteen in aanwezigheid van het Stadsbestuur en talrijke belangstellenden uit de trekkerswereld.

Op 1 juni 1967 werd de nieuwe jh. „De Branding” dan officieus in gebruik genomen en tijdens de eerste vier maanden sliepen er reeds 15 700 trekkers! Hiermee werd de noodzaak van de nieuwe jh. wel ten volle bewezen!

Het gebouw zelf, waarop de Vlaamse jh-centrale terecht trots kan zijn, werd zeer modern opgevat. Het telt 5 verdiepingen en de logieskapaciteit bedraagt 260 bedden, aantal dat echter kan opgevoerd worden tot 300! Op het gelijkvloers vinden we een ruime hal met het kantoor van de jh-vader, een klein dagverblijf dat overdag bv. bij slecht weer apart toegankelijk is, een ruime eetzaal, de centrale keu-

ken en een afwaskeuken voor de trekkers. In de keldering werd ondergebracht: een fietsbergplaats, een wasplaats voor jongens en een voor meisjes, allebei voorzien van douches en lavatories, een bagagebergplaats, droogrekken en een trekkerskeuken.

Op de tussenverdieping wonen de jh-ouders en bevindt zich nog een rustig zitje voor de trekkers.

Een vernuftig trappensysteem leidt naar de slaapvertrekken gelegen op de tweede, derde en vierde verdieping. Ook op zolder bevindt zich nog slaapgelegenheden. Op de eerste verdieping hebben we dan nog een konfentiezaal en enkele kleine slaapvertrekken met wasgelegenheden die vooral tijdens de wintermaanden dienst zullen doen.

In de eerste plaats is de jh. te Oostende belangrijk wegens haar ligging op een internationaal wegennooptpunt. Voor velen betekent „De Branding” de eerste kennismaking met Europa. Het grootste percent van de overnachtingen wordt dan ook door buitenlanders verwezenlijkt. Nochtans kan ook onze Vlaamse trekker aan z'n trekken komen in Oostende. Er is eerst en vooral de zee en het strand op nog geen twintig meter van de jh. Voor liefhebbers van deze vorm van vakantie dus geen moeilijke keus.

Verder is de jh. een schakel op het internationale trekkersfietspad Vlissingen-Duinkerken, ontworpen door VJH-medewerker Charles Van Agtmael, en waarvan de beschrijving reeds in vorige nummers van „De Trekker” verscheen. Vanuit Vlissingen leidt dit fietspad langs de rus-

MARIAKERKE

langs het trekkerspad

tige smalle baantjes van Zeeuws-Vlaanderen, eerst naar het Zwin en daarna over Knokke naar jh. De Duindoorn te Heist aan Zee. Het volgende dagtraject voert de trekker langs landelijke wegen over Oostkerke, Damme, Dudzele, Lissewege naar Wenduine, stuk voor stuk bezienswaardige plaatsjes. Van Wenduine terug landinwaarts langs Vlissegem, Stalhille, Jabbeke (met het Permeke museum!) en vandaar over Ettelgem, Oudenburg, Zandvoorde en Stene naar jh. De Branding.

Bij het verlaten van de jh. bezoeken we eerst het schilderachtige dorpskerkje van Mariakerke met het graf van James Ensor, vooraleer we de lange weg inslaan naar Duinkerke. Over Nieuwpoort, Oostduinkerke, Koksijde, De Panne en Veurne belanden we in Frankrijk. Een kort bezoek aan Hondshoote en een laatste trek doorheen de Moeren vormen het besluit van dit traject.

Een ander fietspad voert je van Oostende naar de jh. van Poperinge. Een hele dag heerlijk fietsen langs de prachtige IJzer, met een bezoek aan Diksmuide en de IJzertoren en aan het kleine stadje Lo!

Naar de Europa-jh. te Brugge bedraagt de afstand amper vijftwintig kilometer en je hebt de keus tussen vele wegen. Rustiger dan langs het kanaal Oostende-Brugge kan echter haast niet!

Voor de wandelaar is er aan de zee misschien minder keus, maar toch... Uren lang kan je blootvoets over het strand lopen, op de grens van water en land. In Oostende kan je flaneren langs dokken en kaden en in het uitgestrekte polderland lopen vele wegen naar de horizon.

Mogen vele trekkers in de komende jaren de weg vinden naar „De Branding” waar hen in een puik nieuw gebouw een hartelijk onthaal wacht!

het dagverblijf

foto G. Coolens